

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/108/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224010258
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4224010258.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 31.10.2024, sp. zn. 2Nt/8/2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 28. novembra 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 1T/72/2022 zo dňa 22.08.2022, doručeným dňa 07.09.2022, právoplatný dňa 17.09.2022, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení konštatoval, že odsúdený písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.05.2024 žiadal o povolenie obnovy konania, pretože mal za to, že novelizácia Trestného zákona sa týka jeho veci, pretože sa zmenili trestné sadzby a zároveň poukázal na viacero rozhodnutí súdov o prerušení trestných stíhaní. Následne, po tom ako mu bol ustanovený obhajca, v doplnení návrhu na obnovu konania zmenil svoj postoj a tvrdil, že z trestnej činnosti, za ktorú bol uznaný vinným sa nedopustil a drogy nájdené v motorovom vozidle neboli jeho. Ďalej uviedol, že vo vozidle okrem neho a vodiča boli ďalšie dve osoby, ktoré navrhol vypočuť. Súd prvého stupňa po vyjadreniach odsúdeného a prečítaní listinných dôkazov zamietol návrhy na vykonanie dokazovania a to výsluchy vodiča motorového vozidla C. D., E. F. a policajta, ktorý našiel drogy, pretože ich nepovažoval za potrebné s poukazom na tú skutočnosť, že odsúdený sa v prípravnom konaní priznal a nikde v spise nie je o tom zmienka, že v predmetnom motorovom vozidle by sa nachádzali v čase zastavenia 4 osoby. Zdôraznil, že odsúdený sa v prípravnom konaní po vznesení obvinenia k spáchaniu skutku v plnom rozsahu priznal, zároveň v zápisnici o jeho výsluchu sú také skutočnosti uvedené z jeho súkromného života, že nie sú pochybnosti o pravosti tejto zápisnice. Následne po doručení trestného rozkazu, čo potvrdil aj sám odsúdený, proti nemu nepodal v zákonnej lehote odpor a preto sa stal právoplatný, teda uznal vinu za spáchaný skutok a prijal trest. Konštatoval, že nevyšli najavo skutočnosti, alebo dôkazy súd skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere a to najmä s poukazom na výšku trestu a to ani s poukazom na novelu Trestného zákona, pretože u odsúdeného nezanikla trestnosť činu a súd prvého stupňa nemohol rozhodovať s poukazom na ustanovenie § 405a a nasl. Trestného poriadku. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd prvého stupňa k záveru, že v posudzovanom prípade nie sú splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného

poriadku. Podotkol, že odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani nepredložil, resp. nenavrhol vykonať také dôkazy, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť v danom prípade iné rozhodnutie, či už vo výroku o vine alebo treste, ktorý by bol pre odsúdeného priaznivejší.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom obhajcu, uviedol, že v návrhu uviedol nové dôkazy a to výsluch svedka D. a E. F., ktorých súd nevypočul. Pretože ide o nové dôkazy, ktoré síce uviedol až v tomto štádiu konania ale bez ich výsluchu nie je možné, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Uvedení svedkovia totiž vo svojom výsluchu môžu uviesť skutočnosti ním tvrdené, teda že nájdená droga pod sedadlom vodiča nepatrila jemu, ale inej osobe. On sedel za vodičom. Na verejnom zasadnutí uviedol, že v prípravnom konaní neuviedol týchto svedkov, pretože nechcel svedčiť proti E. F.. Mal za to, že v prípade ak súd bez výsluchu týchto svedkov odmietne návrh na povolenie obnovy konania, bráni mu tým v prístupe k súdu. Návrh na povolenie obnovy konania nie je časovo obmedzený a môže ho podať kedykoľvek, ak má nové dôkazy, ktoré by spolu s už vykonanými dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste, ochrannom opatrení alebo náhrade škody. Pretože navrhnuté nové dôkazy súd prvého stupňa bez ich vykonania zamietol, nemohol ani zistiť, či tieto navrhované dôkazy sú spôsobilé spolu s už vykonanými dôkazmi priviesť iné rozhodnutie o vine, treste, ochrannom opatrení eventuálne náhrade škody. Ak neboli vykonané nie je možné ani konštatovať, že neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Navrhol napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“), ktorému súd prvého stupňa predložil vec 21.11.2024 na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného, pri rozhodovaní o nej podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nespĺnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Nadriadený súd tak, ako i súd prvého stupňa, predovšetkým konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp pôvodného konania, čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom prvého, resp. druhého stupňa v pôvodnom konaní, ani preskúmavanie vecnej správnosti rozhodnutia (R 6/1997), či zákonnosť postupu súdu vo vzťahu k obhajobe (R 35/1988). Účelom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba naväzujúcich etapách, pričom v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa

prítom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku), resp. situácia predpokladaná v ustanovení § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku, ktorá reaguje primárne na aplikáciu takého zákonného ustanovenia vo vzťahu k odsúdenému, ktoré bolo neskôr v osobitnom type konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vyslovené za nesúladné s Ústavou Slovenskej republiky a priamo negatívne ovplyvnilo postavenie odsúdeného. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne, ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Až po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v druhej etape a to v tom smere, či by tieto mohli samy o seba alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok a až v prípade, že sú tieto obe uvedené podmienky splnené kumulatívne, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Nadriadený súd konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé, z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania, spochybníť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh na obnovu konania.

So sťažnostnými námietkami odsúdeného, ktoré sú totožné so skutočnosťami uvádzanými v doplnení návrhu odsúdeného na obnovu konania prostredníctvom jeho obhajcu, sa nadriadený súd tak, ako i súd prvého stupňa nestotožňuje, keďže jeho argumentácia bola primárne založená na tom, že výsluchom navrhnutých svedkov malo byť preukázané, že zaistené drogy nepatrili odsúdenému, ale inej osobe, ktorá sa v aute nachádzala tiež. Za správny a zákonný považoval nadriadený súd postup súdu prvého stupňa, ktorý na verejnom zasadnutí odmietol vykonať navrhnuté výsluchy svedkov C. D., E. F. a policajta, ktorý našiel drogy, poukazujúc na skutočnosť, že vykonanie prípadných dôkazov je plne na úvahe súdu, pričom z napadnutého uznesenia sú zrejmé aj právne úvahy súdu prvého stupňa ohľadom odmietnutia dôkazov vykonať podľa § 295 odsek 2 Trestného poriadku a § 272 odsek 3 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o spochybňovanie priznania odsúdeného v prípravnom konaní, nadriadený súd zdôrazňuje, že na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený potvrdil, že podpis na zápisnici zo dňa 03.05.2022 je jeho, čím verifikoval obsahovú stránku zápisnice, vrátane svojho priznania ku skutku. Vinu nenamietal ani po doručení trestného rozkazu, keďže proti nemu nepodal odpor.

Nadriadený súd preto poukazuje na skutočnosť, že síce v predmetnom konaní boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 1 Trestného poriadku, t. j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Trestného poriadku vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia takých nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.